Влада - Радам!

Голос України

ГАЗЕТА ВЕРХОВНОЇ РАДИ УКРАЇНИ

№ 227 (1477) ♦ Середа, 4 грудня 1996 року ♦ Ціна договірна

Повернути "стабілізацію" для змін і доповнень

Верховна Рада запропонувала Кабміну оформити законопроект "Про заходи зі стабілізації ситуації в народному господарстві" у вигляді змін і доповнень до відповідних законів

Парламентська хроніка

Ранкове і денне засідання 3 грудня

За традицією Верховна Рада розпочала цей сесійний тиждень з обговорення переліку питань, що їх виносять на її розгляд у грудні. Насамперед упало у вічі, що розгляд основного фінансового закону — державного бюджету на наступний рік — віднесено до питань, які можуть бути розглянуті в міру готовності та за наявності часу. Натомість передбачається розгляд і прийняття пакета законопроектів щодо удосконалення податкової політики, обігу коштів, а також низки документів стосовно поліпшення соціального забезпечення громадян.

(Закінчення на 2-й стор.).

Лісабонський саміт завершено. Європа — у безпеці?

У Лісабоні завершено зустріч глав держав та урядів країн—членів Організації з безпеки і співробітництва у Європі. В ній брала участь і українська делегація, очолювана Президентом України Леонідом Кучмою.

Глава нашої держави також мав двосторонні зустрічі з керівниками інших країн, зокрема, з віце-президентом США Альбертом Гором, прем'єр-міністром Росії Віктором Черномирдіним, прем'єр-міністром Канади Жаном Кретьєном.

На зустрічі глав держав—членів ОБСЄ Леонід Кучма виступив із пропозиціями щодо посилення ролі ОБСЄ в регіоні, а також взаємодії держав у рамках організації.

Виступ Президента України читайте на 2-й стор.

Перша. Хочеться вірити, не остання

Понад 6 тисяч книг українською мовою вже нараховує Перша українська громадська бібліотека, створена кілька місяців тому при благодійному фонді «Соціально-духовний центр українців» у Сімферополі. Днями їй присвоєно ім'я українського поета Степана Руданського, який зробив чимало корисного для Криму.

"Слони" їдуть помирати в Україну

За 10 місяців нинішнього року через Чопську митницю проїхало 25 тисяч куплених за кордоном автомобілів. 20 тисяч з них залишилися в Україні: 18 тисяч — ВАЗи та «Волги» різних модифікацій, решта — иномарки. І за цей порівняно короткий період чотири рази змінювали правила ввезення до країни куплених за кордоном авто. На мій погляд, не на користь ні власникові, ні державі.

(Закінчення на 3-й стор.).

У НАШІЙ країні не викрадали, мабуть, лише асфальтоукладач. Минулої суботи вночі у Києві, скажімо, вкрали... тролейбус. П'ятеро хлопців проникли у депо, підняли штанги і спокійно виїхали за ворота. Щоправда, каталися викрадачі недовго — автопатруль затримав їх на кінцевій зупинці одного з маршрутів.

До речі, у нашому законодавстві повна чехарда у питанні визначень понять «угон» (так у кодексі) і «крадіжка» і відповідальності за ці діяння. Згадані любителі нічної мандрівки відбудуться, найвірогідніше, легким переляком — адже покататися не значить украсти. Таким чином уникають відповідальності сотні зловмисників, які, викравши автомобіль з метою привласнити чи продати, при затриманні, не змигнувши оком, легко переконують правоохоронців: закортіло покататися. Усього-на-всього.

За десять місяців ц. р. в Україні викрадено («угнано») 44897 автотранспортних засобів (у порівнянні з аналогічним періодом минулого року це на 14,3 відсотка менше). З них автомобілів — 3013 (на 27,3 відсотка менше). А вкрадено автозасобів 18458 (на 0,9 відсотка більше), машин — 6564 (на 6,8 відсотка менше, аніж минулого року).

ХТЗ «прорубав вікно» в Південну Америку

Акціонерне товариство «Харківський тракторний завод» (ХТЗ), харківська комерційна фірма «Тривертон» та аргентинська «Солмі» створили спільне підприємство «Фінкорел», яке вироблятиме і займатиметься збутом товарів в Аргентині.

Як повідомив генеральний директор ХТЗ Петро Тодоров, перші 12 тракторів типу Т-150 надійдуть до Південної Америки уже цього місяця.

При цьому планують, що остаточне досклададння, а саме встановлення двигунів, здійснюватимуть в Аргентині.

На нинішньому етапі, повідомив П. Тодоров, на Т-150 встановлять двигуни «Вольво», а надалі, можливо, й двигуни інших закордонних фірм, одна з яких — «Джон Дір» (США).

За словами генерального директора, в майбутньому керівництво СП планує постачати в Аргентину 500 тракторів на рік, повідомляє «Інтерфакс-Україна».

Як повідомив кореспондентові «Інтерфакс-Україна» заступник директора АТ ХТЗ з питань маркетингу і збуту Дмитро Сергієнко, 51 % акцій СП належить аргентинській стороні, порядку 17% — компанії «Тривертон» і решта — ХТЗ.

Є приємна новина!

«Голос України» вже вкотре проводить для своїх передплатників лотерею. Розігруватимуть найрізноманітніші товари. І все це завдяки нашим спонсорам (п'ятдесят сім ми назвали в попередніх номерах):

58. Ужгородському комбінату хлібопродуктів № 2 (директор Василь Довганич) — 10 мішків макаронів по 20 кг.

59. Фірмі «Альбідок» села Вилок Виноградівського району (президент Йожеф Етвеш) — наручні годинники.

Друзі! Ви можете стати учасниками розіграшу нашої лотереї, якщо передплатите «ГУ» або щотижневик «Голос України — тиждень» на 1997 рік. Надсилайте до редакції листи з позначкою «Лотерея «ГУ-97», де вкажіть прізвище, ім'я, по батькові, домашню адресу, вкладіть копію передплатної квитанції. Розіграш — наприкінці січня 1997 року.

Друзі! Стежте за газетою. Щономера в нас збільшуватиметься асортимент товарів для розіграшу лотереї!

У номер

ЗАКОН УКРАЇНИ

Про внесення змін до деяких законодавчих актів України у зв'язку з прийняттям Закону України «Про поставки продукції для державних потреб»

У зв'язку з прийняттям Закону України «Про поставки продукції для державних потреб» (Відомості Верховної Ради України, 1996 р., №3, ст.9) Верховна Рада України **постановляє:**

Внести до деяких законодавчих актів України такі зміни:

1. Частину другу статті 12 Закону України «Про підприємництво» (Відомості Верховної Ради УРСР, 1991 р., №14, ст.168) викласти у такій редакції:

«У разі поставок підприємцем товарів, виконання робіт, надання послуг для задоволення державних потреб держава сприяє забезпеченню його матеріально-технічними та іншими ресурсами».

2. У статті 14 Закону України «Про основи соціальної захищеності інвалідів в Україні» (Відомості Верховної Ради УРСР, 1991 р., №21, ст.252):

частини другу і третю викласти в такій редакції:

«Продукція підприємств (об'єднань) і організацій, громадських організацій інвалідів, номенклатуру та обсяги виробництва якої погоджено з державними замовниками, включається до державного замовлення.

Об'єкти капітального будівництва, які зводяться за рахунок коштів громадських організацій інвалідів, у заявленому обсязі включаються до державного замовлення»;

доповнити статтю частиною четвертою такого змісту:

«Держава сприяє забезпеченню матеріально-технічними та іншими ресурсами виконання державних замовлень, зазначених у частинах другій та третій цієї статті».

3. Визнати таким, що втратив чинність, абзац третій статті 6 Декрету Кабінету Міністрів України від 22 січня 1993 року №14-93 «Про державний контракт і державне замовлення на 1993 рік» (Відомості Верховної Ради України, 1993 р., №13, ст.119).

4. У Законі України «Про підприємства в Україні» (Відомості Верховної Ради УРСР, 1991 р., №24, ст.272):

пункт 3 статті 21 викласти в такій редакції:

«Порядок поставки продукції для державних потреб визначається законодавством України»;

абзаци другий і третій пункту 1 статті 22 визнати такими, що втратили чинність».

Президент України Л.КУЧМА.

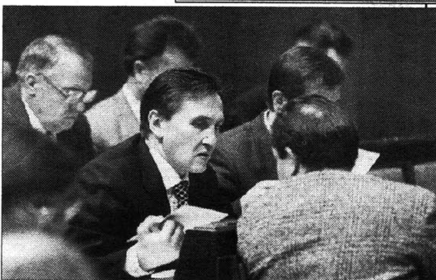
м. Київ,
12 листопада 1996 року.

Повернути «стабілізацію»...

(Початок на 1-й стор.).

В результаті обговорення і голосування до цього переліку внесено також питання про стан справ в агропромисловому комплексі, про прийняття Адміністративного кодексу, а також, за неодноразовим наполяганням народного депутата О. Єльяшкевича, вирішено дати парламентську оцінку ситуації, що склалася в сусідній республіці Білорусь. Щоправда, дещо з переліку вилучили. Окремою постановою вирішили повернути Кабінету міністрів законопроект «Про заходи щодо стабілізації народного господарства та відновлення економічного зростання в Україні», щоб уникнути законодавчої колізії.

Щоправда, такий дорогоцінний час довелося дещо згаяти через блокування народними депутатами Наталією Вітренко та Володимиром Марченком трибуни Верховної Ради. Після десятихвилинної перерви цей конфлікт вдалося владнати і приступити до розгляду першого питання порядку денного «Про зауваження Президента України до Закону України «Про внесення змін до Цивільного кодексу УРСР» стосовно списання коштів». Ось тут і виник парадокс. Як зазначив доповідач — голова постійної Комісії з питань фінансів і банківської діяльності Віктор Суслов, Президент накладає вето на закон, який свого часу він просив прийняти як першочерговий. Необхідність такого вето ствердив і представник уряду, віце-прем'єр Віктор Пинзеник, визнавши, що свого часу, готуючи цей документ, він припустився помилки. Натомість народний депутат Олександр Єльяшкевич заявив, що помилки уряду не було. Йдеться про те, хто має право списувати борги підприємств, —податкова адміністрація чи суди. На думку більшості народних депутатів, в разі надання такого права податковій адміністрації суб'єкти підприємницької діяльності буде поставлено в

нерівні умови, бо, мовляв, податкові органи використовуватимуться певними силами для боротьби з конкурентами. Отож, право на списання боргів, на думку народних депутатів, слід залишити за судами, а для цього конституційною більшістю треба подолати вето Президента.

Анатолій БЕНЬ.
Фото Олександра КЛИМЕНКА.

Парламентська хроніка

І все-таки депутатам не вдалося подолати це вето. Олександру Морозу не лишалося нічого іншого, як поставити на голосування остаточний варіант закону із зауваженнями Президента, який набрав 256 голосів.

Віце-прем'єр Віктор Пинзеник виступив із доповіддю про проект закону «Про платежі на території України». Його суть полягає в тому, що безакцептні платежі можуть здійснюватися за рішенням суду, державної податкової адміністрації та за згодою сторін.

Із співдоповіддю виступив народний депутат України Вадим Гетьман. Доповідач і співдоповідач відповіли на запитання народних депутатів. Потім почалося обговорення законопроекту.

Володимир КОРОЛЮК.

Нарада у Голови Верховної Ради України

Голова Верховної Ради України Олександр Мороз провів спільну нараду з головами постійних комісій і керівниками депутатських груп та фракцій.

Її необхідність викликана пакетом документів з податкового законодавства, поданим до Верховної Ради Кабінетом міністрів. Останнім часом формується громадська думка, що нібито в її стінах блокується прийняття цих законопроектів, а отже, й бюджет в цілому.

Не випадково віце-прем'єр-міністру В. Пинзенику, який коротко охарактеризував усі податкові проекти Закону, було поставлено ряд суттєвих запитань, що стосувалися готовності документів до розгляду і відповідності їх Конституції України, чинному законодавству.

До речі, із запитань та із виступів голів комісій, висновків науково-експертного, юридичного та аналітичного відділів Секретаріату Верховної Ради випливає висновок: у такому вигляді податкові законопроекти не можна приймати. Зокрема, голова комісії з питань фінансів та банківської діяльності Віктор Суслов підкреслив, що проекти законів підготовлені поспіхом, порушують систему розгляду у Верховній Раді законопроектів, що стосуються бюджетної сфери. Будь-який тиск у цій справі неправомірний. Документи слід розглядати відповідно до регламенту. Розгляд же їх у пакеті ставить під загрозу прийняття бюджету до кінця нинішнього року.

Цілком резонно постало перед членами уряду, що брали участь в роботі наради, питання: який із двох поданих проектів Закону про державний бюджет 1997 року треба розглядати у Верховній Раді. Адже це абсолютно протилежні документи.

У виступах багатьох голів комісій та керівників депутатських груп і фракцій прозвучала думка, що прийняття законопроектів у пакеті — вторгнення в діюче законодавче поле, не стимулюватиме вітчизняне виробництво, зруйнує систему соціального захисту населення.

Підсумовуючи обговорення питання, Олександр Мороз підкреслив, що за будь-яких обставин не можна порушувати Конституцію. Законопроекти, подані Кабміном у пакеті, з багатьох позицій суперечать основному Закону держави, не відповідають Програмі дій уряду, схваленій Верховною Радою. Щоб не спиняти бюджетний процес, він підтримав пропозицію В. Суслова розглянути на пленарному засіданні 3 грудня в міру готовності проект Закону «Про платежі на території України». До розгляду решти податкових документів повернутись у четвер, 5 грудня, до того ж, не в пакеті.

Оскільки Верховна Рада відповідно до чинного законодавства не може розглядати два законопроекти про державний бюджет наступного року, Кабміну запропоновано офіційно відкликати документ, поданий у вересні.

На нараді всебічно обговорено розклад засідань Верховної Ради України 3—6 грудня та в грудні цього року.

Прес-служба Верховної Ради України.

У XXI столітті – без роз'єднувальних ліній

Із виступу Президента України Леоніда Кучми на зустрічі глав держав і урядів країн—членів ОБСЄ

Не применшуючи і не драматизуючи роль зовнішніх факторів, ми переконані, що чи не найбільша загроза безпеці держав за сучасних умов криється у внутрішніх чинниках —соціально-економічній ситуації, становищі в галузі забезпечення прав людини і національних меншин, наявності політичної злагоди в суспільстві.

Україна запропонувала учасникам ОБСЄ свої міркування і підходи щодо моделі безпеки. В їхньому контексті вважаємо принципово важливими положення про всеохоплюючий характер та неподільність безпеки.

Хотів би підтримати ідею Європейського Союзу щодо того, що основу цієї моделі має становити політично зобов'язуюча платформа співробітництва. У перспективі її реалізація має привести до сформування єдиного європейського простору безпеки, вільного від роз'єднувальних ліній.

Ми усвідомлюємо те значення, яке мають для зміцнення загальноєвропейської стабільності врегульовані й стабільні україно-російські відносини. У зв'язку з цим заявляю: Україна робить і надалі робитиме все від неї залежне для того, щоб ці відносини були справді добросусідськими й партнерськими, грунтувалися на загальновизнаних нормах міжнародного права, принципах ОБСЄ.

Хотів би висловити задоволення з приводу відзначення у проекті Декларації нашого саміту такого факту, як повне виведення Україною зі своєї території ядерних боєголовок. Вбачаємо у цьому кроці справді історичний внесок нашої держави у зменшення ядерної загрози і створення колективної безпеки в Європі.

Тому, на наше переконання, саме Україна, як ніхто інший, має повне моральне право порушувати питання про нерозміщення ядерної зброї на території держав Центрально-Східної Європи і розраховувати на розуміння та підтримку її позиції.

Вирішальне значення для майбутнього Європи матимуть, без сумніву, наслідки розширення й одночасного реформування провідних інституцій — ЄС, НАТО, а також ЗЄС та характер їхнього співіснування з іншими регіональними та субрегіональними організаціями.

Виникає запитання: як бути з тими державами, які сьогодні не можуть приєднатися до згаданих організацій. Адже може скластися враження, що вони або є небажаними у цих структурах, або навіть не належать до Європи.

Тому підвищена увага повинна приділятися забезпеченню інтересів саме цих країн, які тимчасово залишаються поза межами згаданих інтеграційних процесів, оскільки саме їхня безпека буде найбільш уразливою. Це дає нам підстави говорити про необхідність вироблення в рамках нової моделі безпеки механізму, що надав би додаткові гарантії безпеки тим державам, які цього потребують і не є учасниками структур колективної оборони. Йдеться, зокрема, і про Україну.

На завершення хотів би запевнити, що Україна докладе усіх зусиль до того, щоб наступний саміт ОБСЄ зміг констатувати: Європа входить у XXI століття об'єднаною, а її безпека є неподільною.

У постійних комісіях Верховної Ради України

Про бюджет, пакет і службовий етикет

Народні депутати, які працюють у парламентській Комісії з питань соціальної політики та праці, очікували приходу на засідання віце-прем'єр-міністра В. Пинзеника. Сподівалися почути його думки щодо проекту бюджету на 1997 рік та щодо змін у системі оподаткування, з'ясувати для себе те, що викликає сумнів, а то й неприйняття.

Однак Віктор Михайлович так і не з'явився. Нинішню позицію Кабінету міністрів з цього приводу спробували викласти запрошені на засідання керівники міністерств, зокрема Мінпраці та Мінфіну. Але розмова вочевидь не вийшла. Бо депутати хотіли почути передусім думку авторів законопроектів, чи точніше — генераторів ідей, які покладено в основу цих проектів. Особливо тих, що стосуються змін у системі соціального забезпечення, які викладено в розділі 6-му проекту Закону «Про заходи щодо стабілізації народного господарства та відновлення економічного зростання в Україні». Адже його розробники пропонують скасувати чинну систему соціального страхування, обмежити розміри пенсій та виплати у зв'язку з тимчасовою непрацездатністю, збільшити вік, який надає право на пенсію тощо. Більшість положень 6-го розділу нового законопроекту, на думку багатьох членів комісії, безпосередньо порушують Конституцію України, згідно з якою в разі прийняття нових законів або внесення змін до чинних законів не допускається звуження змісту та обсягу прав і свобод.

— І не треба говорити, що уряд знімає податковий тягар з нашої економіки, — зауважив голова комісії Ю. Буздуган, маючи на увазі майбутній податок на майно. — Бо це передусім зняття тягаря з тіньової економіки.

До речі, Юрій Олексійович запропонував висловити недовір'я урядові, рекомендувати Президентові України подати у відставку. А коли Президент цього не зробить — вдатися до процедури імпічменту.

Однак комісія після наради за закритими дверима такого радикального кроку свого голови не підтримала. Як і не погодилася із пропозицією розглядати проект Державного бюджету на наступний рік у сесійному залі ВР у пакеті із законопроектами, які запропонував Кабмін.

Роман ВАТРИЧ.

Всім не допоможеш

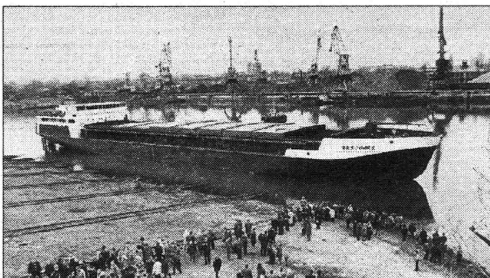
Як поданий до Верховної Ради пакет документів, серед яких чільне місце займають законопроекти, пов'язані зі змінами в системі оподаткування, якщо його приймуть, вплине на виробництво, та чи вдасться за цих умов наповнити бюджет? На ці та інші запитання під час свого засідання шукала відповіді Комісія Верховної Ради України з питань базових галузей та соціально-економічного розвитку регіонів.

У роботі комісії взяли участь віце-прем'єр-міністр Віктор Пинзеник, державний міністр Анатолій Мінченко, міністр промисловості Валерій Мазур, ряд керівників великих промислових підприємств.

Не дивно, що саме від директорів голова комісії Валерій Череп намагався почути, як нове податкове законодавство позначиться на роботі їхніх підприємств. І хоч великої одностайності у відповідях не було, можна зробити висновок, що для підприємств, які працюють добре, ситуація поліпшиться, а тим, що «лежать», це навряд чи допоможе.

Воно й зрозуміло: всім не допоможеш та не напишеш по закону для кожного підприємства. Втім, питання виявилося настільки складним, що комісія планує обговорити його ще раз.

Власн. інф.

Київ. Своє 100-річчя Київський суднобудівний-судноремонтний завод відзначив спуском на воду суховантажного теплохода-майданчика «Николаев» вантажопідйомністю 3114/3570 тонн.

Щасливого плавання, «Николаев»!.

На знімку: спуск теплохода на воду.

Фото Володимира СТРУМКОВСЬКОГО (Укрінформ).

Більше передплатників — тугіші гаманці

Нещодавно генеральний директор «Запоріжпошти» Валентин Сидельников побував з колегами з інших областей в Англії. Там вони вивчали організацію поштової справи. І дещо запозичили.

Британці підрахували, що економічно вигідні автомобільні перевезення пошти на відстань до 400 кілометрів. Фахівці «Укрпошти» кілька років тому також підтвердили рентабельність автоперевезень.

Сьогодні до Запоріжжя «Голос України» прибуває швидким потягом № 11 «Київ—Сімферополь» лише наступного після виходу дня. В обласному центрі в поштову скриньку передплатника потрапляє у той же вечір, а у віддалених районах — аж на третій після виходу день.

Завдяки автоперевезенню шлях «Голоса...» можна скоротити на цілу добу. І номер газети за вівторок у Запоріжжі можна буде читати у... вівторок. Втім, ми розуміємо, що нині все залежить від фінансових можливостей. І коли вони будуть, то ні поштові працівники всіх рівнів, ні журналісти і читачі не будуть проти якнайшвидшої реалізації задуманого. Хоча Запорізька область і сьогодні не пасе задніх по передплаті на «Голос...», але, за умови оперативнішого надходження, ряди його друзів обов'язково збільшаться.

А отже, збільшиться і обсяг продукції у поштарів, бо, за словами Валентина Сидельникова, нині друкованої продукції замало для рентабельності кіосків «Преса України». Між іншим, після введення обов'язковості патентів для кіосків керівництво «Запоріжпошти» чимало попрацювало з виконавчими структурами міст і районів для зниження вартості патенту.

— Наші пропозиції прийняті, — зазначає Валентин Федорович. — І в Запоріжжі, і в районах ми платитимемо за патент суму, відповідну 16 екю.

Це дуже важливо, бо будуть доступними ціни на газету. Нині, скажімо, «Голос України» продається за 30 копійок. Оскільки вартість видань вроздріб не покриває цілком витрат поштовиків, то вони можуть і вищу ціну виставити.

— Але тоді обсяг втратимо, — заперечує директор «Запоріжпошти».— За нинішнього життя все маємо робити в міру, щоб не втратити більше, ніж візьмемо.

Між іншим, твердження керівників «Запоріжпошти» про їхню зацікавленість у збільшенні передплатників газет — і «Голосу України» зокрема — підтверджуються організацією змагання серед поштових відділень та вузлів зв'язку на час передплати.

І ще одне. Кілька разів мені доводилося звертатися до начальників поштових відділень, директора Запорізького поштамту Людмили Процело з приводу несвоєчасної доставки «Голосу України». Завжди відчував їхнє розуміння, негаразди не повторювалися. Та ось нещодавно мені повідомили про несвоєчасність доставки газети не десь на селі, а в самісінькому центрі обласного міста — на проспекті Леніна. Переговорив з начальником поштового відділення, повідомив, що взяв доставку газети під контроль. Та попередила поштарів. І нічого не змінилося.

Міг би завітати до Людмили Процело, яка торік, після звернення, відразу вдалася до фінансових санкцій. Але не став. Зустрівся з поштарями віч-на-віч. Вони визнали вину і пообіцяли не підводити. Поки що слова дотримують.

А тим передплатникам, які, можливо, отримують газети із запізненням з вини поштарів, нагадую телефон корпункту у Запоріжжі: 39-04-90.

Володимир ДУПАК.

Запорізька область.

Агроосвіта

Куємо, куємо кадри...

Сільське господарство України перебуває в обіймах ресурсного дефіциту. Цілком очевидно: без кваліфікованих кадрів динамічний розвиток агропромислового комплексу неможливий. Тож від підготовки фахівців світового рівня залежить нині доля економіки, а відтак — і держави.

Саме цим керуються нині в Білоцерківському державному аграрному університеті, створюючи необхідну матеріально-навчальну базу. Вуз має солідний науковий потенціал: 35 професорів, 140 кандидатів наук. Щоб зміцнити інтеграцію науки з виробництвом, створено навчально-науково-виробничий комплекс.

Навчальний заклад готує агрономів, зооінженерів, спеціалістів з ветеринарної медицини, економістів. Для тих, хто не має змоги здобути вищу освіту з відривом від виробництва, є заочна форма навчання.

На економічному факультеті діє вечірня форма підготовки фахівців із спеціальностей: маркетинг у виробничій сфері, бухгалтерський облік та аудит.

Заочна форма, крім вищезгаданих двох спеціальностей, має ліцензію на підготовку фахівців з економіки та права в галузях АПК.

Професорсько-викладацький склад і адміністрація університету роблять усе можливе, щоб рівень підготовки спеціалістів відповідав найвищим національним і світовим зразкам.

Володимир ВЛАСЕНКО, ректор Білоцерківського державного аграрного університету, професор, заслужений працівник вищої школи України.

СТАНДАРТ ТУРБОТИ

Тут на вході вас зустрічає не підозрілий погляд вахтера, а привітний кивок молодої співробітниці у бік зручних крісел для відвідувачів. Зрештою, в озброєній охороні потреби немає: потрапити до виробничої зони може тільки власник пластикової магнітної картки зі спеціальним кодом, пред'явивши її пильному електронному оку. Розсувні двері, шлюзи, спецодяг, безшумна підлога, лампочки аварійного освітлення, вмонтовані у підвісну стелю... І найдивовижніше — пахощі лісу, що ними насичено повітря ізольованих приміщень.

Ні, це не надсекретний об'єкт і не космічна лабораторія. Це — новий завод «Фармація» відкритого акціонерного товариства «Концерн «Стирол».

Аспірином нині не здивуєш: аптечні кіоски пропонують продукцію на будь-який смак від найвідоміших фірм світу. Тим часом вітчизняне виробництво все ще залишається на рівні, влучно описаному свого часу Михайлом Жванецьким. Тож коли кілька років тому горлівський концерн «Стирол» розпочав диверсифікацію виробництва, новий, «медичний», напрям був обрано не випадково. Високоякісні ліки, доступні масовому покупцеві, — це і була та ринкова ніша, заповнити яку прагнули горлівські хіміки.

Партнером стала канадська інжинірингова фірма «Western Indusrrial Group». За неповний рік у приміщенні колишнього цеху з виробництва оборонної продукції було зроблено ремонт, встановлене найсучасніше обладнання, аналогів якому навіть у Європі знайти важко.

Якість кінцевого продукту гарантовано північноамериканським стандартом GMP. Це не просто контроль на всіх етапах випуску, а ціла ідеологія. Адже виготовлення ліків потребує точності, чистоти, відповідальності і найвищої кваліфікації. Тож не дивно, що добір персоналу, який працюватиме на новому підприємстві, був тривалий і прискіпливий. Потім «щасливчики» — фармацевти, провізори, інженери-хіміки — проходили курс навчання, за потреби — стажування за кордоном. Дотримання технології і правильність виконання операцій поперках контролюють канадські партнери — це теж одна з умов контракту. Тож коли президент фірми «WIG» Майкл Харлін стверджує, що процес виробництва на «Фармації» нічим не відрізняється від процесу на заокеанських споріднених підприємствах, так воно і є.

Завод, що обійшовся концерну в 9,5 мільйона доларів (кредит надали західні партнери «Стирола»), обіцяє окупити себе за два роки.

— Нашою метою було створити виробництво, яке працюватиме на перспективу, на крок-два випереджаючи попит, формувати потреби споживачів, — пояснив президент ВАТ «Концерн «Стирол» Микола Янковський. — Адже формула успіху будь-якої фірми — робити те, що потрібне людям.

Першою продукцією заводу стали аспірин, парацетамол і вітамін С з приємним апельсиновим смаком. Розфасовка цілком відповідає вимогам сучасної фармакології, а от ціна – удвічі нижча за імпортні аналоги.

Поки що горлівці працюють на канадській сировині — її двомісячний запас створила фірма, проте з часом вихідні компоненти, як запевнив Микола Янковський, вироблятимуть на «Стиролі». Уже наступного року асортимент продукції поповниться ще двадцятьма найменуваннями, серед яких будуть замінники анальгетиків та антиалергени.

Горлівці виходять на ринок не тільки з новою продукцією, а й із власною системою розповсюдження «Фарматорг». У планах — створення мережі фірмових аптек, а також взаємодопомога в реалізації, завдяки якій навіть за умов фінансової скрути медичні заклади могли б придбати необхідні ліки.

... Ложкою дьогтю на святі відкриття нового заводу стала сумна констатація: зусилля, спрямовані на оновлення виробництва, — а «Стирол» щороку вкладає в нього близько 20 мільйонів доларів, — у нашому суспільстві ніяк не заохочуються. А жаль. Під час урочистостей оголосили про преміювання групи будівельників, які брали участь у зведенні заводу. Може те не вірити, але всі премійовані отримали заслужені гроші того ж дня. Без затримок. І шкода, що таке нормальне ставлення до робітника для нас ще дивне. А стандарт турботи про співробітників у заокеанських підприємців багато вищий, ніж у більшості вітчизняних.

Ліна КУЩ.

Донецька область.

На знімку: директор заводу «Фармація» Леонід Федченко демонструє зразки продукції.

Фото Юрія ПРАХІЯ.

«Слони» їдуть помирати в Україну

(Початок на 1-й стор.).

Так, останньою постановою Кабміну з цього приводу, яку прийнято 24 жовтня, встановлено мінімальну вартість нових імпортних автомобілів та коефіцієнти визначення її для авто, що були в користуванні. Що це означає?

Почнемо із «Жигулів». Залежно від об'єму двигуна на них встановлена тверда мінімальна митна вартість 5000 або 6500 доларів США. І відповідний коефіцієнт. Якщо автомобіль новий, то всі митні збори сплачують на всі 100 відсотків. Тобто під час «розмитнення» власник має заплатити державі 3200 гривень. Таким чином новенька, скажімо, «сімка» загалом обійдеться в 7 тисяч баксів з гаком... Коли ж придбати таку модель, але 1988 року випуску, то митні збори платять лише з 30 відсотків фіксованої вартості, тобто з 1500 доларів США. На практиці це становитиме додатково 1000 «зелених». Сума теж не мала, але менша від 1730. Тому й «тягне» переважна більшість наших громадян 7—10 річні развалини. Це ж можна сказати про іномарки. А зарубіжні ділки потирають руки: знощені авто їдуть помирати до сусідів, натомість поповнюється їхній автопарк новими машинами.

А що ми? Дістаємо правою рукою ліве вухо. Стимулюємо завезення старих авто і максимально деремо гроші з тих, хто хоче їздити в рідній державі на нових моделях. Фахівці стверджують, що треба робити все навпаки: новим автомобілям відкрити зелену вулицю, а для старих поставити високий митний бар'єр. Колись таке практикувалося. Автомобілі, «молодші» за один рік, ввозилися без мита й без права продажу чи передоручення протягом 2—3 років. Навіщо ж придумувати велосипед та ще й з педалями, що крутятся у зворотному напрямку?

Не враховано в постанові Кабміну ряд інших нюансів. Як бути, скажімо, коли громадянин виїхав за кордон ще до введення в дію згаданого документа: митна вартість була одна, а повернувся — вже зовсім інша? А як оцінювати машину, якщо вона бита? Чи на «повну котушку» повинен сплачувати митні побори громадянин, якому автомобіль дістався у спадок чи як подарунок? Зовсім відсутні у запропонованій Кабміном таблиці автомобілі американського виробництва — як бути з ними? Багато прикрих «проколів» і з іншими іномарками.

Незрозуміла також існуюча практика користування іноземними автомобілями за дорученням. Працівнику СП, як правило, виділяють службові автомобілі. Але після відповідного оформлення в наших органах ДАІ такою машиною можна їздити не більше ніж рік, а протягом двох наступних — зась. Ходи пішки або купуй і використовуй у виробничих цілях власну.

Ще один непродуманий крок чекає на автомобілістів з січня наступного року: в Україну заборонятимуть ввезення з-за кордону автомобілів без каталізаторів. Турбота про екологію — це, звичайно, добре. Але для заправки таких машин потрібний відповідний бензин – без свинцю. Чи матиме його Україна в достатній кількості, аби забезпечити всіх «каталізаторників»? Навряд. Отже, у спритних ділків вже тепер визрівають плани, як завозити авто з «липовими» пристроями.

Народна мудрість каже: «Спочатку сім разів відміряй, а потім уже ріж». Не завадило б прислухатися до неї й окремим «автофахівцям» із Кабміну.

Микола ГОРВАТ.

Закарпатська область.

Контрасти

ПО РІЗНІ БОКИ КОРДОНУ

— Хочеш побачити, як ділові люди зі Словаччини перетинають кордон? — запитав мене Штефан, адвокат із Кошице. — Можу показати. Бери квиток до Ужгорода, в аеропорту я тебе зустріну...

... За столичними мірками, літак із Києва приземлився в Ужгороді не дуже пізно. Та аеропорт зустрів загрозливою темрявою. Як не вдивлявся у неї, але побачити словацького адвоката, котрий мав зустріти мене і пані Даніелу, яка гостювала у київських друзів, не зміг. Проте було багато таксистів, готових за долари відвезти хоч на край світу.

— За нами мають приїхати з Кошице, — відповів найнастирнішому.

— Довго чекати вам доведеться: на кордоні величезна черга...

Але де чекати? Ужгородський аеропорт — на замку. Навпроти аеропорту — готель і ресторан, але там вимкнули електроенергію. Розташувалися там, звідки видно в'їзд до аеропорту. У кав'ярні, відкритій усім вітрам, група молоді обговорювала під горілку вчорашні походеньки і будувала плани на ніч, поруч розливали на трьох, а за нашим столом двоє чоловіків послуговувалися в своїй п'яній розмові лише матюками. Даніела, яка навчалася в Санкт-Петербурзі й працювала з чоловіком у Києві, прекрасно розуміла, про що розмовляють всі компанії. Тому й червоніла, слухаючи відвертості 15—18-літніх юнаків і дівчат.

— Я розумію їхні проблеми. Раніше хоч був комсомол...

... Під'їхав схвильований Штефан:

— Три години простояв на кордоні. Скільки їжджу в Ужгород, ніяк не можу зрозуміти, що роблять ваші митники. Їх дуже багато, та всі вони ходять, ходять, ходять. Дуже багато ходять. Я юрист і розумію, що хабара давати за проїзд через кордон не можна. Але я завжди беру з собою дрібні доларові купюри. І так роблять багато бізнесменів. Краще добровільно віддати 20—50 доларів, ніж через простій втратити тисячі. Адже зі Словаччини ділові люди не везуть ані наркотиків, ані горілки, ані сигарет, та навколо їхніх машин ваші митники ходять, ходять, ходять. Невже не можна їм підвищити зарплату і поставити вимогу — працюти швидше. Або ж запровадити офіційну таксу за проїзд через кордон і тоді для бізнесмена це будуть легальні видатки...

Але того вечора, 6 листопада, до Словаччини ми в'їхали через КПП «Ужгород» дуже швидко. Машин з ужгородськими номерами перед контрольним пунктом не було. Наш митник поставив кілька запитань про валюту, наркотики та зброю. Не попередивши про догляд, запустив руку до валізи нашої супутниці й, понишпоривши там, дав дозвіл на проїзд. Вона не обурилася його безпардонністю: поспішала додому.

... Словацького митника цікавило тільки одне: чи не везу з собою сигарет. Їх у мене не було, він повірив на слові й не став «потрошити» багаж.

— Ось ми і вдома, — полегшено зітхнула Даніела.

— Так би завжди: швидко і без принижень, —підтримав Штефан.

Словаччина зустріла нас морем світла, гарним шосе з прекрасною розміткою. В Кошице ми із Штефаном обійшли кілька кафе й пивних барів. Молодь, як і в нас, веселилася, сміялася, але без з'ясування стосунків із застосуванням ненормативної лексики. А яскраво освітленими вулицями Кошице зовсім не страшно ходити вночі. Хоча ще кілька років тому вам би не рекомендували такі прогулянки.

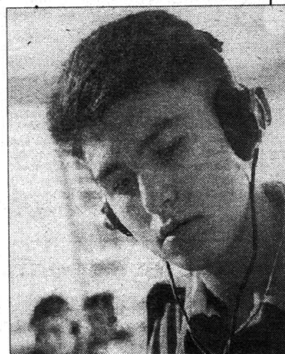
Але новому меру Кошице вдалося досить швидко зробити вулиці міста безпечними. На них цілодобово чергують молоді хлопці з муніципальної поліції. І вдень, і ввечері поліцейського можна зустріти буквально на кожному кроці. Вони бачать один одного і завжди встигнуть допомогти в разі чого. Але такого випадку Штефан пригадати не зміг. А збільшити кількість поліцейських міська влада вирішила після того, як українські й російські хлопці намагалися запровадити рекетирські порядки на міському ринку. Вони обстріляли стражів порядку і один з них помер. З того часу іноземний рекет у Кошице викорчували, а свого там і не було. Я поцікавився зарплатою поліцейських і джерелами фінансування. Тож поліцейський одержує зарплату, яка еквівалентна 250—300 доларам. Кошти надходять з міської казни, яку регулярно поповнюють підприємства. Найбільший внесок — велета словацької промисловості — металургійного заводу (ВСЖ). Рада акціонерів підприємства зацікавлена, щоб працівники потрапляли не на лікарняне ліжко, а до цеху. Тому й платять за їхню безпеку.

Такі спостереження викликають багато запитань. Чому за кілька кілометрів від нашої землі зовсім інше життя? Чому вони змогли перемогти і пітьму, і злочинність, а ми — ні?

... Я згадав, з яким полегшенням і радістю Штефан і Даніела, перетнувши український кордон, майже одночасно промовили: «Ось ми і вдома». Ми ж, повертаючись додому, ці слова найчастіше промовляємо з іншими відтінками почуттів, бо вже на кордоні стикаємося з підозрілістю митників і повільністю прикордонників, а потім — бездоріжжя, суцільна темрява, рекет (в тому числі й міліцейський) та інші «принади» нашої дійсності.

Ярослав СЕРГІЄНКО.

Військовики подадуться в бізнес

У Сімферополі відбулася зустріч представників програми TACIS з військовослужбовцями 32-го армійського корпусу ЗС України, дислокованого в Криму. Гості з Європи ознайомили їх з проектом державної програми «Перепідготовка колишніх офіцерів України». Згідно з нею, протягом 1996—98 рр. за спеціальностями, пов'язаними з підприємництвом, маркетингом, передбачається перепідготувати близько 8 тисяч колишніх військовослужбовців та членів їхніх сімей. Основний наголос, ураховуючи особливості кримської економіки, робитиметься на готельно-туристичний бізнес. Такий центр (у нашій країні їх буде створено 10) відкриється у Сімферополі на базі кримського Інституту економіки і господарчого права. Цей вищий навчальний заклад покликаний надати експертам спеціальну програму навчання, адже багато хто з військовослужбовців уже має одну-дві вищі освіти. Після закінчення навчання (стаціонарного, заочного або вечірнього) офіцерам та членам їхніх сімей буде видано державні дипломи. До того ж TACIS бере на себе і їхнє працевлаштування, уклавши договори з комерційними структурами.

Під цю програму Європейський Союз надає 7,3 млн. екю (близько 10 млн. доларів), але це — тільки стартовий капітал. Своє слово надалі мають сказати державні та закордонні інвестори. Допомога надійде і від Міністерства оборони та Кабінету міністрів України.

Тетяна НОВИКОВА.

Сімферополь.

Викрадення дітей стає чорним бізнесом самих... дітей

Із безпрецедентним і зухвалим кримінальним випадком зіткнулася харківська міліція. У під'їзді власного будинку дев'ятирічному Олегові невідомий хлопчисько приставив до горла ніж і наказав іти за ним. За найменшу непокору «смерть на місці».

Деякий час бандит-недоліток водив буквально «на ножі» свою жертву вулицями мікрорайону, а потім зателефонував бабусі Олега і «попросив» її швиденько і без зайвого галасу викласти за онука 1000 доларів. Як з'ясувалося пізніше, злочинець знав, що бабуся працює в торгівлі, а тому, зметикувавши, був упевнений: таку суму за «любиме чадо» вона завжди викладе.

До міліції бабуся, правда, відразу звертатися не стала. Вирішила порадитися зі знайомим працівником прокуратури. Той «професіонально» пояснив: краще виконати всі умови і заплатити гроші. Однак названої суми в неї під руками не було. І, коли молодий гангстер вийшов на зв'язок з нею вдруге, умовила його повернути дитину за півставки.

Під час обміну юного заручника на 500 «зелених» його родичі спробували схопити зловмисника. Але той виявився спритнішим. І лише після цього чергову частину міліції повідомили про надзвичайний випадок. За сигналом тривоги були підняті співробітники міського управління карного розшуку, двох райвідділів міліції, підрозділ з боротьби з організованою злочинністю. За дві години злочинець лежав на підлозі під дулом автомата.

Яким же було здивування міліції, коли у ньому «специ» впізнали одного з тих, хто кілька місяців тому «з подібним почерком» затягли до підвалу ще одного школяра і, погрожуючи йому вбивством, тримали кілька годин, вимагаючи від батьків негайної розплати. Тоді працівники управління карного розшуку зі своїм обов'язком справилися відмінно. Злочинці мали постати перед судом і понести заслужену кару. Але, як з'ясувалося, принаймні один із них залишився розгулювати на волі і знову взявся за свій чорний бізнес. Йому лише 17 років. Сам майже дитина.

Микола КОСИЙ.

Харків.

Кримінал

«Пекельна машинка» в... ліфті

Тільки диво врятувало двох мешканок будинку № 56, що по вулиці 20-річчя міліції у Кіровограді. Близько сьомої вечора дві подруги, вийшовши з квартири, викликали ліфт. Проте, коли він приїхав і відчинилися двері, жінки просто заклякли: біля кнопок було прикріплено вибухівку і догоряв бікфордів шнур. Одна із жінок, котра до цього працювала в шахті, зреагувала вмить і, смикнувши подругу за руку, потягнула від небезпечного місця. Проте втекти не вдалося. Вибухова хвиля все ж таки дістала їх, хоча й не травмувала. Пошкоджено ліфт і двері однієї з квартир.

Як невдовзі з'ясувалося, «диверсантом» виявився мешканець цього самого будинку, який вчинив злочин начебто для... експерименту.

Микола ВОЛОК.

Кіровоград.

Захотілося комфорту...

Двадцять мільярдів карбованців, що становить близько ста тисяч американських доларів, Вінницьке облуправління соціального захисту населення витратило протягом року не на підтримку будинків для престарілих, шкіл-інтернатів, на що, зрештою, спрямовувалися гроші, а на ремонт власного адмінприміщення. Колишній начальник цього управління Олександр Книш так захопився наведенням «блиску», що його гарячу голову навіть не охолодив відомий указ Президента про введення мораторію на використання непередбачених бюджетом коштів на капітальний ремонт адмінприміщень: сім мільярдів карбованців з наведеної вище суми було використано на ремонт уже після введення в дію указу.

Справа з ремонтом набула такого резонансу, що О. Книш був змушений написати заяву (за власним бажанням) про звільнення із займаної посади. Однак це аж ніяк не звільняє його від відповідальності: прокуратура області проти нього порушено кримінальну справу. Колишній начальник звинувачується у зловживанні службовим становищем.

Віктор СКРИПНИК.

Вінниця.

Де-факто — майже ніхто...

***Що** ТАКЕ Світова федерація українських жіночих організацій (СФУЖ)? Її штаб-квартира в Торонто. Налічує федерація близько 30 тисяч членів і об'єднує двадцять одну жіночу організацію з тринадцяти держав Європи, Південної і Північної Америки, а також Австралії. Найбільші жіночі організації — у Канаді та США, а найменша — у Швейцарії. Однак мала кількість членів не перешкоджає їй робити добру справу.*

Нині, коли в Україні посилюється феміністичний рух, організація звернула увагу і на наших жінок. За словами голови федерації Оксани Соколик, співробітництво із Союзом українок розпочалося 1993 року зі спільно організованої у Києві першої міжнародної конференції під назвою «Українка і демократія». У роботі конференції взяли участь представниці жіночих організацій з Австралії, Європи, Канади та Америки. І вона мала великий успіх.

Щодо жіночого руху в Україні, власне як явища, то голова СФУЖ досить позитивно оцінила його розвиток: «Ми радіємо з того, що жінки нарешті почали організовуватися. Разом вони становитимуть силу, з якою уряд буде змушений рахуватися. Сьогодні в Україні існує аж 70 жіночих організацій. Можливо, забагато. Однак ми розуміємо бажання жінок вільно заявити про себе, висловити свої бажання. Ми переконані, що найближчим часом деякі з цих організацій, упевнившись у тому, що мають спільні прагнення і завдання, об'єднаються в одне ціле».

А прагнення і завдання в усьому світі однакові: мати рівні з чоловіками можливості щодо праці, заробітної платні, освіти, участі у політичному, суспільному, культурному житті. До речі, ще Ярослав Мудрий у «Руській правді» записав, що жінка є рівноправним партнером чоловіка.

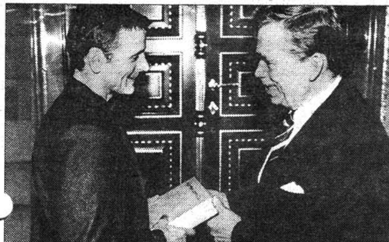

Але поки що Україна обрала своєрідну позицію. Де-юре жінки мають усі права, та де-факто — їм надто важко зробити політичну кар'єру, потрапити у керівний ешелон. «До речі, зовсім недавно, під час нашого відвідання Києва, — говорить Оксана Соколик, — ми дізналися, що кандидатами на пост міністра нового Міністерства сім'ї та молоді є самі чоловіки. На нашу думку, жінка краще за чоловіка розуміється на проблемах сім'ї та молоді і тому ліпше виконуватиме таку важливу роботу. Переконані, що Європа дивитиметься на нас поіншому, якщо ми покажемо, що ставлення до жінки в Україні зміниться в позитивний бік».

Пригадуєте здивування світових засобів масової інформації, коли делегацію жінок з України на конференції, присвяченій ролі жінки у політичному та економічному житті, що під егідою ООН пройшла торік у столиці Китаю, очолював віце-прем'єр-міністр України Іван Курас? Тоді як на чолі делегацій інших країн були королеви, дружини президентів, жінки-міністри. Хочеться вірити, що на майбутніх форумах українські делегації очолюватиме жінка. Адже в Україні є багато інтелігентних, високоосвічених жінок, які мають зайняти гідне місце в суспільному, політичному та економічному житті держави, які не гірше за чоловіків представлятимуть її на міжнародній арені.

За матеріалами Укрінформу.

Для неї, для Ольги

Легендарний американський балетний танцівник російського походження Михайло Баришников дав дві вистави у Празі. Вони були присвячені пам'яті Ольги Гавел, дружини чеського президента, яка померла цього року. Після вистави Вацлав Гавел **(на знімку)** подарував танцівникові свою знамениту книгу «Листи до Ольги», яку він написав, перебуваючи у в'язниці.

Фото Укрінформу.

Людина повинна розуміти, що їсть

Державний митний комітет України заборонив своїм наказом з 1 січня 1997 року ввозити на територію України товари, що не мають на етикетках та пакунках тексту українською мовою, повідомила прес-служба митного комітету.

Згідно з наказом, на товарі слід зазначити українською мовою загальну назву товару, масу або обсяг, склад, у тому числі має бути перелік харчових домішок, барвників тощо, калорійність, дату виготовлення, термін вживання, умови зберігання та найменування виробника із вказівкою на його адресу.

Не буде допущено на митний простір України товари без сертифіката або документа про визнання іноземного сертифіката. Правила сертифікації товару і визнання іноземних сертифікатів установлює Державний комітет України зі стандартизації, метрології й сертифікації. Видаватимуть сертифікати й документи про визнання іноземних сертифікатів регіональні відділення цього комітету.

Інформація «ГУ».

Хроніка. Факти. Події

● *Париж*

Захід думає про нас. Коли згадує про свою безпеку

Розпочала роботу чергова сесія Асамблеї Західноєвропейського Союзу. На порядок денний винесені питання безпеки й оборони розширеної Європи, парламентського співробітництва в регіоні Чорного моря, безпеки в Середземномор'ї, майбутньої ролі ЗЄС у нових геополітичних умовах. У роботі сесії бере участь парламентська делегація України, у складі якої заступник голови Комісії з питань оборони і державної безпеки Адам Чикало, секретар постійної Комісії Верховної Ради у закордонних справах та зв'язках із СНД Ігор Осташ.

● *Кишинів*

Ідуть, щоб не заважати

Уряд Молдови подав на розгляд парламенту прохання про відставку. Коментуючи це рішення, прем'єр-міністр Андрій Сангелі заявив: «Уряд іде, щоб не заважати обраному днями президентові Петру Лучинскі сформувати нову команду». Андрій Сангелі теж балотувався на пост президента, але вибув з боротьби уже в першому турі, закликавши своїх виборців голосувати за нинішнього главу держави.

● *Анкара*

Тільки одне посольство: або Росії, або Чечні

«Туреччина розглядає Чечню як суб'єкт Російської Федерації і поважає територіальну цілісність Росії», — така відповідь турецького МЗС на запитання про можливе перетворення «представництв Ічкерії», що знаходяться в цій країні, на посольства.

Проте «представництво Ічкерії» у Стамбулі повідомляє, що робота з відкриття в Туреччині посольства самопроголошеної республіки іде на повен хід і «незабаром воно почне діяти». Там роз'яснюють, що Чечня вважає себе наступницею Гірської республіки, утвореної 1919 року і визнаної низкою зарубіжних країн, у тому числі колишньою Османською імперією. Водночас МЗС Росії погрожує розірвати дипломатичні відносини з будь-якою країною, де «представництва Ічкерії» будуть перетворені на посольства.

● *Токіо*

Звільнити болільників від зайвих хвилювань

Співробітництво в забезпеченні безпеки олімпіад та інших масштабних спортивних зустрічей, налагодження координації у боротьбі з тероризмом в Азіатсько-Тихоокеанському регіоні — тема міжнародного семінару, відкритого в Токіо. В ньому беруть участь представники зовнішньополітичних і правоохоронних органів 11 країн, зокрема Австралія, Росія, США, Франція, Японія.

За повідомленнями кореспондентів «ГУ» та інформаційних агентств.

Про кого говорять

Поза конкуренцією

***Президент** Тайваню Лі Денхуей, попри те, що його вибори відбулися лише цього року, вже встиг видати свою політичну біографію. В досить об'ємній праці він розповідає співвітчизникам про своє життя та кар'єру, а також дає поради тим, хто хоче стати справжнім лідером.*

Сімдесятитрирічний Лі Денхуей, на відміну від численних острівних лідерів — вихідців із материкового Китаю, — народився на Тайвані. Все дитинство та юність він почувався «людиною другого сорту», бо острів був окупований японцями.

Натомість Лі мав непоганих вчителів із Країни висхідного сонця, а пізніше навіть воював у складі японської армії, за що нинішні супротивники президента називають його «шпіоном з Токіо» і вважають, що він обстоює японські інтереси.

Інші недоброзичливці, навпаки, переконані: Лі Денхуей — «американський ставленик». Тут вороги пригадують, що після вивчення сільськогосподарської економіки в Національному університеті майбутній президент тривалий час стажувався в Сполучених Штатах, а пізніше отримав там науковий ступінь. До речі, коли торік Лі Денхуей вирішив відвідати альма-матер у штаті Айова, це спричинило певне охолодження американо-китайських відносин, адже для Пекіну будь-який «президент Тайваню» — самозванець.

Чи потрібна корсиканцям незалежність?

***Минулого** тижня у Франції пролунав черговий вибух. Цього разу терористи обрали для своїх цілей маленьке містечко Лимож. За деякими даними, цей теракт —справа рук корсиканців.*

Тож чого, зрештою, вони домагаються? І кого можна вважати за справжніх корсиканців: організаторів вибухів біля адміністративних будинків чи мешканців острова, які вже стомилися від жорстокості і насильства?

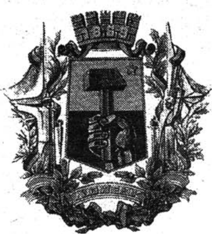
З такими самими запитаннями звернулася соціологічна служба ІФОП на замовлення журналу «Евенман дю Жеді». Лише сім відсотків опитаних висловилися за надання Корсиці незалежності. 91 відсоток однозначно відкинули ідею сепаратизму. 82 відсотки не думають, що нині є небезпека громадянської війни на Корсиці.

Проти незалежності висловилися корсиканці усіх вікових груп і соціальних верств: острів вочевидь втомився від безупинних терактів. Проте такі результати не повинні заспокоювати центральні власті, бо 61 відсоток опитаних заявили, що не довіряють мешновладцям. Особливу «любов» до уряду має корсиканська молодь. І до речі, саме в цій віковій групі мають підтримку сепаратистські організації.

Цікаво, що серед «материкових» французів немає одностайності щодо питання надання незалежності Корсиці. За незалежність острова висловилися 24 відсотки. 61 відсоток переконані, що острів має залишатися французьким. При цьому 36 відсотків виступають за репресивні методи боротьби з корсиканськими сепаратистами, а 39 відсотків — за діалог. Що ж до довіри уряду, то лише 49 відсотків заявили, що можуть довірити йому розв'язання корсиканської проблеми.

Одне слово, у самих французів немає спільної думки: якою має бути політика уряду щодо Корсики. Лише в одному збігаються погляди практично всіх громадян Франції, у тому числі й мешканців Корсики: тероризм — не найкращий аргумент у суперечці.

За матеріалами ІТАР—ТАКС.

Донецький Гаргантюа змінює амплуа

ДЕКАДУ (з 18 по 28 листопада) тривала в Києві бізнес-презентація міста Донецька. Відкрила захід художня виставка «Мистецька палітра Донеччини», що мала в столиці безперечний успіх. Але її було задумано організаторами події (Донецькою міською радою народних депутатів, Першим Українським міжнародним банком та Українським домом) як прелюдію до головного — показу нового обличчя Донецька як індустріального центру нашої держави, що проголошує себе відкритим до співробітництва й готовим до конкуренції. А чи вдалося це?

— Звичайно, ми не можемо чекати від бізнес-презентації негайної віддачі, — каже голова правління Першого Українського міжнародного банку Ігор Юшко. —Такі події працюють на майбутнє. Наприклад, нинішньої весни ми брали участь у такому заході в Канаді (це наш перший вихід на американський континент), результати ж одержуємо лише тепер. Маємо конкретні пропозиції і проекти. Чому раніше не робили таких кроків? Очевидно, потрібен був час, щоб зрозуміти й свої нові можливості, й наші потреби. Основне, на чому хочеться наголосити, віднині будемо самі виходити з своїми проектами на ринок.

Отже, сказане — чи не найважливіший результат якісних змін, які переживає Донбас. Зрозуміло, що такі кроки були неможливі ще якихось років 4—5 тому. Шахтарську столицю захоплювали тоді політичні пристрасті, учасниками яких диригували як доморощені авантюристи, так і непрошені гості. Та краще пізно, ніж ніколи.

— За п'ять минулих років ми втратили досить багато, — ділиться своїми думками голова Донецької міської ради народних депутатів Володимир Рибак. — І не лише горе-політики заважали нам. Мітингова стихія винесла на поверхню дилетантів, які намагалися вирішувати всі проблеми розвитку Донбасу по-кавалерійськи — наскоком. Тепер ясно всім, що потрібна планомірна робота з перспективним баченням завтрашнього дня. Чимало у нас труднощів, як і в інших регіонах. Але чимало й зроблено. Взяти, наприклад, розвиток міського транспорту. Ми одержали 50 тролейбусів лише за рахунок того, що оперативно розв'язали проблему фінансування закупівлі (за зданий підприємствами міста металобрухт було одержано 1,5 млн доларів). За чотири роки збудовано вісім шкіл і дві реконструйовано. Продовжуємо будівництво житла, розвиваємо промисловість і підтримуємо так званий малий бізнес. У майбутнє Донецьк іде з вірою, що Україна подолає кризовий стан і посяде гідне місце в Європі. Не забуваємо й про розвиток культури та освіти. З 1 січня наступного року діловодство в Донецьку перейде на українську мову.

Колективи трьох театрів, шістнадцяти вузів, наукового центру роблять усе, щоб портрет шахтарської столиці виглядав й імпозантно, й привабливо.

Бізнес-презентація познайомила киян з кількома донецькими підприємствами, зокрема, металургійним заводом, заводом хімреактивів, акціонерним товариством «Точмаш», міською телефонною мережею, підприємством міського транспорту. Нині в Донецьку проживає 1 млн 120 тисяч чоловік. Працюючих у народному господарстві — 400 тис., 130 тисяч студентів та школярів, 300 тисяч пенсіонерів. Щодня транспортники перевозять понад півтора мільйона чоловік (поряд із Донецьком розташоване місто Макіївка з майже мільйонним населенням).

— Ми забезпечуємо потребу в міському транспорті лише на 70 відсотків, — розповідає директор Донецького підприємства міського транспорту Ю. Ганжерлі. —Зрозуміло, що треба розв'язувати питання безперебійної роботи на основних маршрутах, але сучасний мегаполіс вимагає й індивідуального підходу. Нам сьогодні конче потрібен парк мікроавтобусів на 16—20 посадочних місць. В Україні такого виробництва поки що немає.

Непочатий край роботи в Донецьку й для зв'язківців.

— Місто телефонізоване лише на 10 відсотків, —зауважує директор ДонМТЗ Л. Петров. — Розв'язати наші проблеми неможливо без освоєння сучасних видів зв'язку — електронних АТС, цифрових систем передання даних, апаратури передання по волокнисто-оптичних кабелях тощо.

Один із найбільших учасників бізнес-презентації колектив Донецького металургійного заводу, що розташований у центрі шахтарської столиці, є не лише найпотужнішим працедавцем, а й забруднювачем навколишнього середовища. Один із запропонованих проектів саме й націлений на розв'язання екологічних проблем. До того ж, переробка твердих відходів виробництва на брикети дасть змогу повернути в основне виробництво дорогу сировину. Інші пропозиції донецьких металургів передбачають організацію виробництва на заводі продукції, що користується попитом: пружин для легкових автомобілів, а також шліфованих прутків для наступного виготовлення з них конкурентоспроможної продукції. Модернізація окремих виробництв заводу створить сучасне високоефективне сталеплавильне виробництво, на продукцію якого є стабільний попит як у країнах Європи, так і в Азії та Америці.

— Розв'язуючи ці питання, — ділиться планами заступник директора ДМЗ доктор технічних наук Віталій Пилюшенко, — ми розв'язуємо й соціальні проблеми. У нас працює нині понад десять тисяч чоловік. Разом із сім'ями — це 50 тисяч. Треба створювати нові виробництва. Вже виготовлено м'які меблі, плануємо освоювати випуск іншої продукції.

Як зазначалося, бізнес-презентація насамперед працює на завтрашній день. Але вже в перші години заходу відбулася ділова розмова з представниками Естонії.

— Раніше всі зв'язки між республіками йшли лише через Москву, — розповідають радники Посольства Естонської Республіки в Україні Лембіт Лухт та Рейн Ойдеківі. —А тепер ми встановлюємо прямі контакти. До нас приїздить мер Донецька В. Рибак і в Таллінi зав'язуються тісні контакти із столицею українських шахтарів. Угоди про вільну торгівлю між нашими державами відкривають величезні можливості. Донеччанам є що нам запропонувати.

Відбулися переговори й з іншими зацікавленими представниками ділових та фінансових кіл.

* * *

Отже, бізнес-презентація донеччан у столиці вдалася. Вона засвідчила зміни в свідомості регіональних керівників у бік їхнього активного прагнення розв'язати наявні проблеми насамперед власними силами. Незалежність України тепер багато хто розуміє як відповідальність перед трудівниками, а також відкриття нових можливостей для участі в інтеграційних процесах, які не виключають широкого використання потенційних можливостей регіонів.

Образно кажучи, Донбас, який раніше з Києва мав вигляд такого собі вередливого Гаргантюа (герой відомого роману Ф. Рабле), тепер змінює амплуа — стає краєм ділових людей і передових технологій, а отже — краєм ковалів свого щастя.

Віталій АБЛІЦОВ.

Книжковий кіоск

Гадючка Аза запрошує жабок на лікування гіпнозом

Кожен з нас у дитинстві причащався казкою. І залишивши батьківську оселю, ми нерідко тішимо себе добрими надіями, які можуть справдитися хіба що в казці. Та й, зрештою, і тепер маємо змогу спостерігати навкіл себе деякі казкові сюжети. Щоправда, з тою різницею, що в класичній казці добро завжди бере гору над злом, а в нашому щоденному житті почасти трапляється якраз навпаки.

Свою чергову книжку професор з Тернополя Богдан Андрушків назвав трохи несподівано — принаймні для читача — «Казки для дорослих». У ній звірі, рослини і навіть побутові речі живуть людським життям, перебувають на різних посадах, виступають у різних ролях. Хизуються своєю потребою, інтригують, сваряться, заздрять і роблять усе те, з чим стикається читач у нинішньому скрутному житті.

Чи не нагадує вам когось сорока з казки «Пташина рада», яка претензійно заявляє: «Я не спеціаліст, але мені здається, що в нас занепадає культурно-мистецька робота. Соловей співає не так, як треба. Не віддається він своїй справі. Хай би полетів та й повчився в курських сусідів. Я чула, що вони співають краще. Мені важко оцінювати професійність його виконання, але якщо він не зробить висновків, вношу пропозицію звільнити його з посади соліста нашої галяви та запросити співака із сусіднього лісу». І далі подібні «поради» дають нам зозуля, ворона і навіть сова. А закінчується казка резюме автора: «Чи не нагадують тобі, шановний читачу, дебати на лісовій пташиній раді сцени з інших рад, де також можна почути:

—Я не спеціаліст, тому не беруся судити, але маю право безвідповідально критикувати, безсовісно втручатися, некомпетентно оцінювати і... справно отримувати за це платню.

Неважко запримітити, що сюжети до своїх казок автор бере з бурхливого, складного житейського плину, намагаючись виловити в ньому наші хиби й прорахунки, вади і проблеми. І робить це влучно, гостро і водночас коректно. А закінчується цикл казок для дорослих доволі нетрадиційно — «зооінтерв'ю» з їх героями. Й «автор за відповіді звірів не відповідає», хоча в їхніх «міркуваннях» виразно простежуються аналогії з нинішнім життям.

Почасти автор лапідарно і не без гіркої іронії викладає наболіле, застерігає нас від неприємностей. Як, скажімо, в «Кількох оголошеннях у рекламному агентстві лісової общини»: «Гадючка Аза запрошує жабок на лікування гіпнозом. Багатьом допомогло. Тепер не скаржаться».

Чи така мініатюра: «... На начальство теж можна «котити бочку». Але з якимось дефіцитом, наприклад з ікрою».

Окремий розділ нової книжки Богдана Андрушківа склали три повісті — «Олекса і собаки», «Форточники» і «Депресія». Усі вони за своєю тематичною спрямованістю і стилем, особливо остання, продовжують ту лінію, яку автор виразно окреслив у попередній книжці «Хмільна повість», що побачила світ торік. Правда, у ній йшлося про те, що ми мали раніше, зокрема про руйнування людської особистості. В нових повістях тернопільського автора бачимо прикмети, здебільшого гіршого гатунку, нового часу. Йдеться про людську підлість, жорстокість, про сучасну життєву «рулетку», де і саме життя нічого не варте.

І все ж таки в «Казках для дорослих» переважає віра в людську порядність, у добро, яке мусить прижитися поміж нашими людьми. І той авторський оптимізм бере початок із життєвого плину, з настроїв наших сучасників, з якими щоденно спілкується Богдан Андрушків. Як заступник голови Тернопільської обласної ради, як професор, як учений.

Щоправда, є речі, без яких книжка могла б цілком обійтися. Як, скажімо, «Самоінтерв'ю», яким завершено «казковий» розділ. Та й у самих казках не скрізь автор зумів уникнути художньої вторинності.

І ще одне. У процесі підготовки до друку (а побачили світ «Казки для дорослих» у тернопільському видавництві «Лілея») збірник потребував дбайливішого редагування.

А загалом книга Б. Андрушківа варта того, щоби її прочитали. І не повторили чужих помилок. Не спокусилися на гіпноз у гадючки Ази.

Роман ВАТРИЧ.

Їжа, здоров'я та лікування: як ефективно їх поєднати?..

Навіть на перший погляд питання непросте. Однак відповідь уже є в результаті тривалої співпраці двох оригінальних людей: фітотерапевта з великим практичним досвідом Г. Гоменюка та професора медицини В. Даниленка. Нещодавно вийшла друком їхня чергова книга — друга з восьми запланованих у передплатній книжковій серії «Здоров'я вашій домівці» (передплату можна оформити в будь-якому поштовому відділенні за каталогом періодичних видань України, розділ «Книги» — стор.4) — під назвою «Рецепты из овощных, плодово-ягодных и других пищевых растений». Довідкове видання призначене для лікарів різноманітних спеціальностей, фармакологів, фармацевтів, а також для широкого читацького загалу. В книжці описано більш як 140 їстівних рослин, що їх споживає людина в повсякденному житті. Вони саме і використовуються в 1266 способах лікування 793 хвороб.

Ці цифрові дані гідні подиву. Автори виконали титанічну роботу, пов'язану зі збиранням, перевіркою та систематизацією оприлюднених рецептів. Опрацьовано більш як 400 першодруків, вивчено матеріали, видані за останні 150 років українськими, російськими, білоруськими, казахськими, киргизькими, молдавськими, німецькими, угорськими, болгарськими, французькими, в'єтнамськими авторами та авторами інших країн.

Аналізуючи медичну літературу на цю тему, автори зробили висновок, що практично всі ці видання мають недоліки в користуванні: пошук необхідного на даний момент рецепта триває години або й дні — адже треба переглянути книгу до кінця; як правило, немає конкретного поділу під час приготування рецепта для використання однієї і тієї ж рослини при різноманітних захворюваннях; величини доз наводяться в грамах чи ще більших обсягах — а терези ж не завжди під руками, через що перевитрачається чи невиправдано витрачається сировина; хвороби, синдроми, симптоми наведено в неконкретній формі (наприклад, при хворобах серця, нирок, при шлунково-кишкових захворюваннях); властивості рослин наведено узагальнено (наприклад, сечогінні) тощо.

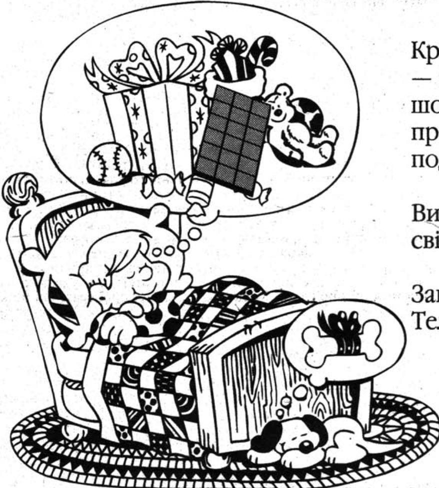
Авторам вдалось уникнути цих недоліків як у першій книзі цієї серії (раніше побачила світ книга «700 рецептов фитотерапии»), так і в наступних. Роками опрацьована система дала можливість спростити книгу для користування, зробити її доступною для читачів-неспеціалістів (є короткий словник медичних термінів), обмеживши при цьому її зміст чіткими науковими рамками максимально можливої конкретизації властивостей рослин та хвороб, для лікування яких їх використовують. Таблична форма викладу матеріалів, у тому числі й малюнків, за допомогою спеціального розділу (який для зручності під час користування книгою повторено у вигляді вкладки) дає можливість за лічені хвилини одержати всю необхідну інформацію про лікування конкретної хвороби, що серед уже опублікованих подібних довідників робить цю книгу унікальною.

Володимир ЗЕМЛЯНСЬКИЙ,
кандидат медичних наук.

КоронА

СПРАВЖНІЙ ЧОРНИЙ ШОКОЛАД

Вітаємо з Новим Роком та Різдвом Христовим!
Бажаємо Вам Веселих Свят!

Крафт Якобз Сушард Україна (Тростянецька шоколадна фабрика) — це найсучасніше підприємство по виробництву різноманітної шоколадної продукції, від шоколаду та батончиків "Корона", пралінових та вафельних цукерок до святкових новорічних подарунків та шоколадних фігур.

Виготовляється продукція найвищої якості, яка повністю відповідає світовим стандартам.

Запрошуємо до співпраці зацікавлені організації торгівлі.
Тел.: (044) 246 59 64, 246 59 65

Крафт Якобз Сушард Україна

м. Тростянець

UMC

Украинская мобильная связь

BENEFON SIGMA

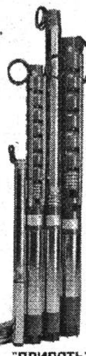
BENEFON SIGMA-
ЛЬВИНАЯ ДОЛЯ УСПЕХА!

- ГАРАНТИЯ - 2 ГОДА СО ДНЯ ПОКУПКИ
- ПРОДОЛЖИТЕЛЬНОСТЬ РАЗГОВОРА - БОЛЕЕ 3 ЧАСОВ
- НОВАЯ ЦЕНА Тел. (044) 517-28-38

НАСОСЫ

ГЛУБИННЫЕ
ЭЦВ 4", 5", 6", 8", 10", 12"
И БЫТОВЫЕ
со складов в Буче и по Украине
(50 моделей, станции управления и защиты, спецпровод)
Тел. в Киеве: (044) 276-2588
Тел. в Буче: (04497) 5-24-02

Звоните нашим региональным представителям:
Черновицкая обл.,Новоселица: (03733) 2-06-49, 2-06-58
Черкасская обл.,Лысянка: (04749) 2-26-80, 2-24-82
Волынская обл.,Горохов: (03379) 2-28-33
Хмельницкая обл.,Виньковцы: (03846) 2-14-92
Чернигов: (04622) 2-40-15
Черкассы: (0472) 42-30-67
Днепропетровская обл.,Желтые Воды: (05652) 2-76-52, 2-45-17
Черновцы: (03722) 2-19-64
Ровно: (0362) 29-69-40, 26-76-22

ПОРШНЕВЫЕ ГРУППЫ

цены снижены
для 25 типов автомобильных и тракторных двигателей

КОЛЕНВАЛЫ

ЗИЛ-130, ГАЗ-53, А-41, КамАЗ

ТОПЛИВНАЯ АППАРАТУРА
ТНВД, плунжерные пары, распылители, форсунки для дизельных двигателей производства СНГ

Оформление и отгрузка за 10 минут
"ЭВО" г.Киев, ул. Улитина, 43 (Святошин)
ЭВО ***Тел.: (044) 452-12-15, 450-91-95***

Арбітражний суд Чернівецької області (Чернівці, вул. Кобилянської, 14) порушив справи про банкрутство:

1. № 5-84-99/б МЧП «Натія» (с. Бояни Новоселицького району Чернівецької області); р/р № 000468153 в АК АПБ «Україна».
2. № 5-83-98/б МЧП «Ретчер» (с. Бояни Новоселицького району Чернівецької області); р/р № 000468593 в АК АПБ «Україна».

Приватне підприємство «Гранд 1», реєстраційне свідоцтво № 24365315, повідомляє про свою ліквідацію. Претензії приймають протягом двох місяців із дня опублікування оголошення, тел. 274-52-29.

Арбитражный суд Запорожской области (330001, Запорожье, ул. Шаумяна, 4) возбудил дела о банкротстве:

частного предприятия «Производственно-коммерческая фирма «Далис-2» (330097, Запорожье, ул. Лахтинская, 7а, кв. 36, р/с № 480001, МФО 313797 в КАБ «Славянский», Запорожье), дело № 5/2-339;

общества с ограниченной ответственностью «Научно-производственное предприятие «Плазма» (330097, Запорожье, ул. Заднепровская, 11, кв. 81, р/с № 467631 в Инженерно-инвестиционном отделении УСБ Запорожья) дело № 5/1-357;

частного предприятия «Бисо» (330124, Запорожье, ул. Калнышевского, 18, кв. 130, р/с 400468683 в Орджоникидзенском отделении ПИБ Запорожья), дело № 5/1-401.

Претензии кредиторов и заявления санаторов принимаются в течение месяца со дня опубликования объявления.

Арбитражный суд Харьковской области (Харьков, 310002, ул. Сумская, 64) возбудил дело № 536717-01 о признании банкротом ООО фирмы «Финтех».

Юридический адрес: Харьков, 310006, ул. Новопрудная, 4, кв.70; расчетный счет 1467445 в АКИБ «Укрсиббанк», МФО 351641.

Претензии возможных кредиторов и заявления санаторов принимаются в течение месяца со дня опубликования этого объявления.

У номер

● *Київ*

Телевізійники з'їхалися і звернулися

У Києві відбувся перший всеукраїнський Конгрес виробників телепродукції. Крім таких відомих національних державних та незалежних телекомпаній, як НТКУ, «Золоті ворота», «1+1», у конгресі взяли участь 139 представників регіональних телерадіокомпаній. Для них цей захід — можливість налагодити централізований зв'язок з Києвом.

Із вступним словом перед учасниками конгресу виступив міністр інформації України Зіновій Кулик.

Працівники телеефіру прийняли звернення до Президента України та Голови Верховної Ради із закликом до підтримки та співпраці.

● *Донецьк*

Після страйку — на «заслужений» відпочинок

Протягом місяця перебувала в безоплатній відпустці тисяча гірників шахти «Шахтарська-Глибока». Такий «відпочинок» пов'язаний із скрутним фінансовим становищем підприємства, яке ускладнив тривалий страйк. Нині шахта повертається до звичного режиму, хоча ще до середини грудня більш як 300 робітників пропускатимуть роботу не з власної волі. Втім, скептики нагадують, що безоплатна робота, із затримкою грошей на кілька місяців, не набагато відрізняється від безоплатної відпустки. Обласне статистичне управління підрахувало: тільки за десять місяців цього року внаслідок страйків в області втрачено 64 мільйони гривень.

● *Сімферополь*

Від сесії до сесії живуть студенти невесело

Кілька сотень студентів Сімферопольського держуніверситету пройшли маршем протесту від студентського містечка до головного корпусу вузу, де провели мітинг. Протестували проти необгрунтованого, на їхній погляд, підвищення плати за проживання в гуртожитках, а також проти затримки з виплатою стипендій. Організаторів студентської акції прийняв ректор СДУ В'ячеслав Сидякін і, за словами голови Кримського відділення Української студенської спілки Михайла Сеничака, обидві сторони з більшості питань досягли компромісу.

● *Кіровоград*

Залишають лікарню хірурги

Заяви про звільнення написали працівники двох відділень Світловодської центральної районної лікарні — хірургічного та інфекційного. Причина загальновідома — борг по зарплаті. Тому й поставили лікарі умову, якщо днями з ними не розрахуються, на роботу не вийдуть. Крім зарплати, медики вимагають не скорочувати ліжковий фонд. Скоротять його чи ні, ще невідомо, але загроза, що місто залишиться без хірургів, цілком реальна. Міська влада, до якої лікарі звернулися за допомогою, нічим зарадити не змогла — немає грошей.

Проблема

Архіважливу справу прохання не ховати

наполягають автори дослідного зразка вітчизняного зернокомбайна «Славутич»

Україна — найчорноземніша у світі і, на жаль, єдина в Європі держава, яка так і не навчилася робити власні зернозбиральні комбайни. Тож на вітчизняних ланах працюють агрегати закордонного виконання, здебільшого «росіяни». Під час своєї поїздки влітку південними регіонами Прем'єр-міністр Павло Лазаренко означив основні напрями «комбайнової» політики.

Оголошено персоною нон-грата «Дон». В урядових колах вирішили відмовитися від його закупівлі. На полях машини ростовського виробництва зарекомендували себе не з кращого боку, а з 3 тисяч закуплених агрегатів третина торік так і не змогла вийти на лани з причини відсутності комплектувальних, жниварок тощо.

У нинішньому сезоні «комбайнова політика» набула дещо іншого наповнення: українські чорноземи облюбували «Джон Діри», «Класи», «Домінатори»... А що ж «Славутич», вітчизняний зернозбиральний комбайн, початку розробки якого сприяла «Національна програма створення технологічних комплексів, машин і обладнання для сільського господарства, харчової та переробної промисловості», ухвалена ще 1993 року, яка передбачала, зокрема, виготовлення власних зернових агрегатів. Адже в нього вже вкладено немало сил і коштів.

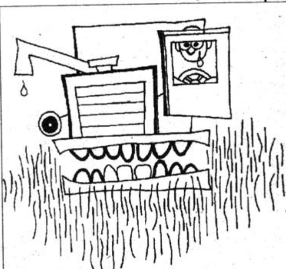
Після відвідин Прем'єр-міністром П. Лазаренком акціонерного товариства «Херсонські комбайни», пишуть до редакції «ГУ» заступник генерального директора з маркетингу В. Кочев і начальник ГСКБ цього підприємства А. Орєхов, у пресі з'явилася низка публікацій, що перекручують справжній стан справ. Приміром, повідомляється, що «Славутич» — то застаріла, гірша за «Дон» техніка, яка втрачає на кожному гектарі на три центнера зерна більше, ніж американський «Джон Дір». Що, мовляв, для доопрацювання машини конструктори просять 40 млн. грн., а на організацію серійного виробництва —250 млн. доларів. Проект створення комбайна характеризують у статтях як амбіційний і такий, що засвідчує лише псевдопатріотичні довколокомбайнові пристрасті.

Роботи зі створення спільних виробництв, де не останню роль відіграє поведінка зарубіжного партнера, йдеться в посланні, розпочато давно і відразу кількома підприємствами України. Проте досі виробництво комбайнів так ніде і не організовано. Водночас є об'єктивна потреба (закупівля за кордоном або заплановане спільне з інофірмами виробництво не покривають потреби держави в зернокомбайнах) і реальна можливість (наявність незавантажених комбайнових заводів, підприємств, здатних робити комплектувальні, науково-технічного і проектно-конструкторського потенціалу) організації вітчизняного виробництва таких машин.

Разом з тим, зазначено у листі, створення такої техніки — справа не одного дня. Відповідно до «Цільової програми» дослідні зразки мали виготовити і представити до випробування в 1997 році, а серійний випуск (більш як 5 тисяч машин щороку) розпочати 1999—2000 рр. Щоб прискорити процес і дати конструкторам можливість відпрацювати агрегат, а виробникам — питання, пов'язані з підготовкою серійного його виробництва, на АТ «Херсонські комбайни» зробили два експериментальних зразки вже 1995 року. Монтаж ще трьох машин з молотаркою роторного типу через припинення фінансування так і не завершено.

Неправомірно, констатують виробничники, на даному етапі зіставляти результати макетного зразка з роботою досконалої серійної машини М-9500 фірми «Джон Дір». Хоча, коли керуватися агроощінкою агрегатів, зробленою Південно-Українською машиновипробувальною станцією, вітчизняне дітище мало в чому програє «іноземцеві».

Щоб поставити зернокомбайн на конвеєр, треба залучити цілу низку підприємств, інститутів і конструкторських організацій країни. Тож у травні цього року

ухвалили урядову постанову «Про прискорення створення і організації виробництва вітчизняних зернозбиральних комбайнів». Вона передбачає надання частинами протягом трьох років 29,9 тис. грн. на створення конструкцій класичного і роторного типу, з урахуванням розробки конструкцій дизелів, гідроагрегатів, шин низького тиску та інших складових. А підготовку виробництва і освоєння машин передбачено здійснити за рахунок бюджетної позики в 115 тис. грн.

Терміни і витрати, переконані працівники «Херсонських комбайнів», цілком виправдані. Приміром, останнє досягнення «Джон Діра» — «Максімайзер-9500» —розроблялося шість років, пройшло понад 30 тис. годин польових випробувань (близько 1600 годин на один зразок, тобто щонайменше — три збиральні сезони) в умовах суворої комерційної таємниці без попередніх оцінок у пресі і без поспішних висновків. Разом з тим, фірма «Джон Дір» асигнує на розробку своєї нової продукції 220 млн. доларів щороку.

А тепер інформація для роздумів: 1996 року на створення конструкції вітчизняного комбайна і налагодження його виробництва не виділено жодної копійки.

Валерій ДРУЖЕНКО.
Мал. Володимира ВАСЬКОВЦЕВА.

Вшанування

НЕ СПИТЬ. ВАРТУЄ

Незважаючи на всеохопну кризу, в КСП «Нива» (село Маріївка Компаніївського району) збільшили обсяги виробництва молока, м'яса та яєць. Деякі доярки надоїли за три квартали більш як чотири тисячі кілограмів молока від корови. Їхній трудовий внесок відзначили в урочистій обстановці, а також вручили премію нічному сторожеві ферми. За те, що не спав, а дбав про громадське стадо, яке не потерпіло від «набігів» любителів поласувати м'ясцем за чужий рахунок.

Микола ВОЛОК.

Кіровоградська область.

Набуток

Шаланди повні – не кефаллю

Херсонські рибалки наповнюють шаланди не кефаллю, як співається в популярній одеській пісні, а її різновидом — піленгасом.

Ця делікатесна далекосхідна риба з'явилася в Чорному морі. А подбали про це науковці. Ось що розповів кореспондентові директор Херсонського відділення Українського науково-дослідного інституту рибного господарства Віктор СВЕРБА.

В одне із солоних озер рибгоспу «Південний» завезли з Азовського моря піленгасів. Водойми цього господарства взаємопов'язані із солоними озерами Сиваша, але опріснюються скидами зі зрошувальних систем. Для іншої риби такі умови навряд чи сприятливі, а для піленгаса — саме те, що треба. До озера, де оселилася риба, було зменшено доступ прісної води. Озерну воду «осолонили». «Новосели» тут почуваються добре. Мальки, що з'явилися на світ весною, важать по 150 грамів.

Каскад озер «Південного» має загальну площу 1500 гектарів, в яких ступінь солоності можна регулювати, зменшуючи чи збільшуючи надходження прісної води. Отже на півдні України є унікальний комплекс для природного відтворення далекосхідної кефалі. Відпадає потреба будувати спеціалізований розплідник на Арабатській стрілці, витрачаючи на це значні кошти для проведення меліоративних робіт і технічного оснащення господарства. Рибалки вже думають про перспективу. Неподалік «Південного» розкинулося 6000-гектарне плесо засоленого Сергіївського водосховища, в якому ні короп, ні товстолобик жити не хочуть. Для піленгаса ж тут оптимальний водний режим і багата кормова база.

Іван КАЛИНИЧЕНКО.

Херсонська область.

Фото Сергія КОВАЛЬЧУКА.

Спорт

З УСІХ УСЮД

Міні-футбол. В Іспанії триває чемпіонат світу. У групі А відбулися чергові матчі. Збірна Росії виграла у футболістів Італії — 3:0. Два м'ячі на рахунку колишнього дніпропетровця Костянтина Єременка, ще один гол провів Вадим Яшин. У дуже впертій боротьбі фаворити турніру — іспанці — взяли гору над аутсайдером групи збірною Бельгії — 2:1.

Тепер у збірної Іспанії — 6 очок, по 3 — у росіян та італійців.

Як відомо, збірна України два перших матчі у чвертьфіналі зіграла внічию: з Нідерландами — 4:4 і Бразилією — 2:2. Перед останнім туром у підгрупі бразильці мали 4 очка, Уругвай — 3 (ця команда в другому турі переграла збірну Нідерландів — 5:4), Україна — 2, Нідерланди — 1. Отже, шанси на вихід до півфіналу мав увесь квартет.

Футбол. Арріго Саккі, який очолює національну збірну Італії, вирішив залишити цю посаду. Але такі фахівці довго без роботи не гуляють. Пан Саккі повертається на керівний місток уславленого клубу «Мілан», з яким він, до речі, працював з 1986 по 1991 рік. Тепер Саккі, вдаривши по руках з президентом червоно-чорних Сільвіо Берлусконі, замінив на тренерській посаді уругвайця Оскара Табареса. І сьогодні виведе міланців на матч Ліги чемпіонів проти норвезького «Русенборга». Італійцям для виходу до наступного етапу може вистачити навіть нічиєї.

Теніс. Збірна Франції заволоділа «срібною салатницею» — Кубком Девіса. Цей турнір вважається неофіційним командним чемпіонатом світу. Виступаючи на чужому корті в шведському місті Мальме, французи здолали господарів — 3:2. Перший день. Стефан Едберг (Швеція)—Седрік Пйолін (Франція) — 3:6, 4:6, 3:6; Томас Енквіст (Швеція)—Арно Беч (Франція) — 6:4, 6:4, 7:6 (7:2). Другий день. Ніклас Культі/Йонас Бйоркман (Швеція)—Гі Форже/Гійом Ру (Франція) —3:6, 6:1, 3:6, 3:6. Третій день. Енквіст—Пйолін —3:6, 6:7 (8:10), 6:4, 6:4, 9:7; Культі—Беч — 6:7 (2:7), 6:2, 6:4, 6:7 (5:7), 8:10.

ГОЛОС УКРАЇНИ

Засновник — Верховна Рада України.

252019, м. Київ-19, вул. М. Грушевського, 5. Газета виходить з 1 січня 1991 року.

Головний редактор С. ПРАВДЕНКО.
Редколегія: О. БІЛИК (заст. головного редактора), Л. БРОВЧЕНКО (заст. головного редактора), А. ГОРЛОВ (перший заст. головного редактора), В. ЖЕЖЕРА, В. КРАСНОДЕМСЬКИЙ, Є. ПИСАРЕНКО, А. СОЛОНСЬКИЙ, В. СУДДЯ (заст. головного редактора).

Адреса редакції: 252047, Київ-47, вул. Нестерова, 4.

✆ ТЕЛЕФОНИ: для довідок — 441-88-23; телефакс — 224-72-54; відділ реклами — 441-89-34, 441-89-44.
◊ Рукописів не повертаємо.
◊ Листування з читачами — тільки на сторінках газети.

Свідоцтво про реєстрацію періодичного друкованого видання — КВ № 1 від 26.05.1994 р.

◊ За зміст та достовірність інформації у рекламних публікаціях відповідальність несе рекламодавець.
◊ Редакція не завжди поділяє позицію авторів публікацій.
◊ За точність викладених фактів відповідальність несе автор.

Газета виходить 5 разів на тиждень (крім неділі й понеділка) українською і російською мовами. Індекс 60955. Тираж 228890.

Комбінат друку видавництва «Преса України». 252047, Київ-47, проспект Перемоги, 50
1 2 3 4 5 6 7 8 9 0
Зам. 0311227.